

нання податкового законодавства. До того ж вони мають бути, й з погляду зіставлення витрат і вигід, більше ефективними, ніж пряме фінансування.

Не завжди умови для прямої підтримки інноваційного розвитку, наприклад, за рахунок залучення венчурного капіталу, є привабливими [4].

Досвід розвинених країн в галузі закордонного податкового стимулювання інноваційно-активних підприємств показує, що стимулювання необхідно розвивати, вдосконалюючи інституціональні умови та створюючи сприятливий клімат для приватного капіталу, його прямування до інновацій. Це сприятиме, підвищенню рівня інноваційної активності підприємств, затребуваності в інноваціях з боку реального сектору економіки, сприятливості бізнесу до прогресивних змін, залучення інвестицій в інноваційні проекти.

Таким чином, для стимулювання інноваційного розвитку підприємств та забезпечення ефективності його підтримки, а також доцільності перегляду або скасування пільг і преференцій потрібна систематизація заходів щодо податкового стимулювання, що узагальнює існуючі в науковій літературі підходи і дозволить охопити: заходи щодо податкового стимулювання, що пов'язані з інноваційними характеристиками, об'єкти інноваційної сфери, на які спрямовано наголошені заходи щодо податкового стимулювання, та інструменти податкового стимулювання. Це дозволяє систематизувати існуючі податкові важелі стимулювання інноваційної сфери економіки і сформувати цілісну систему з них

Література

1. Ван Тао. Формирование стратегии развития машиностроительного предприятия в условиях роста его наукоемкости [моногр.] / Ван Тао, С.В. Филиппова, Н.А. Заец. – Донецк: Изд-во «Ноулидж» (донецкое отделение), 2013. – 250 с.
2. Ясенова І.Б. Податкове регулювання як механізм активізації інноваційних процесів у підприємстві / І.Б. Ясенова, Є.В.Лазарєва // Зб. наук. праць «Прометей». – Донецьк, 2012. – №2 (38). – С. 132-135.
3. Филиппова С.В., Смоквіна Г.А. Шляхи регулювання інвестиційно-інноваційних процесів в Україні // Економіка розвитку. - ХНЕУ, 2008. - № 2 (46). - С. 51-53.
4. Филиппова С.В. Класифікація умов надання підприємствам венчурного капіталу для інноваційної діяльності підприємств [Електронний ресурс] / Филиппова С.В., Сааджан В.А. // Науковий журнал «Економіка: реалії часу» – Одеса: ОНПУ, 2013. – №2(7). – С. 163-171. – Режим доступу: <http://economics.opu.ua/files/archive/2013/No2/60-72.pdf>

МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО БАЛАНСУВАННЯ МОДЕЛЕЙ ЕКОНОМІКИ

В.І. Іващенко

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

Проведене нами дослідження генезису та еволюційно-циклічного розвитку економічних систем на історичній шкалі часу, свідчить про існування замкнутого ланцюга та тривкої присутності в економіці технологічного укладу (далі – ЕТУ) моделей інформаційної, енергетичної, організаційної, індустріальної, постіндустріальної і інноваційної економіки, де: індикатором циклічності розвитку економічних систем є 6-ь технологічних укладів економіки; моделі економіки, що започатковують ланцюговий ряд, втрачають свою самостійність на користь інших економічних систем, з тим щоб її повернути собі на наступному етапі еволюційно-циклічного розвитку людської цивілізації й наростити свій потенціал дій за рахунок моделей економіки, які адекватно втрачають свою самостійність; кожен новий етап розвитку людської цивілізації супроводжується балансуванням моделей економіки в межах ЕТУ.

Функціонально-структурованою матрицею ЕТУ слугує модель економіки, яка приходить на зміну тій, що передувала їй у ланцюговому ряді. Матрицею ЕТУ-1 є модель інформаційної економіки, ЕТУ-2 – енергетичної, ЕТУ-3 – організаційної, ЕТУ-4 – індустріальної, ЕТУ-5 – постіндустріальної, а ЕТУ-6 – інноваційної економіки.

Проведене дослідження генезису та розвитку моделей економіки надало можливість: *уточнити* фундаментальні характеристики моделі інноваційної економіки й означити її ядром вбудовуванні інновації, ключовим фактором – ноосферну матерію, віддзеркалення якої від природи сприяє появі новацій, і інновацій, що межують з її рівнем, а організацією виробництва – технології виробництва рівня національних інноваційних систем, і їх транснаціональних об'єднань; *обґрунтувати* гіпотезу, що новий етап розвитку людської цивілізації почнеться з заміни інноваційної економічної системи на модель інформаційної економіки, при одночасній втраті самостійності організаційною економікою; *визначити*, що управління формуванням інноваційної економіки має спиратися на цілі економіки 6-го технологічного укладу, віддаючи меншої пріоритетності політиці "доганяючого" розвитку, незалежно від того який технологічний уклад в економіці країни в даний момент часу домінує, а її розвитком – на цілі інформаційної моделі економіки, яка прийде їй на зміну, з одночасним відбиранням самостійності у організаційної економіки.

Отже, методологічним підходом до балансування моделей економіки є описаний сценарій. Його реалізація сприятиме вирішенню Україною амбітної задачі щодо входження в найближчі 10-ь років до двадцятки найбільш економічно потужних держав світу [1, с. 8].

Література

1. Послання Президента України Віктора Януковича до Українського народу (з Експертною доповіддю НІСД «Україна ХХІ століття. Стратегія реформ і суспільної консолідації») / укладач А. В. Єрмолаєв. – К.: НІСД, 2010. – 128 с.

